

README

8.02

TKO

ÄLY 20V

README

0.02

TOIMITUS

Päätoimittaja

Viivu Toikka

Toimittajat

Samuli Kaipainen

Laura Ojala

Sami Saada

Kukka-Maaria Välinen

Taitto

Markus Penttilä

Kuvat

Tuomas Puikkonen

Mikko Rantanen

Sarjakuva

Aleksi Toivanen

Julkaisija

TKO-äly ry

Painos

80 kpl

Painopaikka

Painosalama Oy, Turku

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan nurkkaus
- 5 Tyttö historiikin tekstin takana
- 6 Juhlavuoden kulisseissa
- 8 Laineilla keinui pieni risteilyalus vain...
- 9 Samin kolumni
- 10 M niin kuin miniläppäri – lyhyt oppimäärä
- 12 Luentosalit arvostelussa
- 13 Nousussa / laskussa

Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen
opiskelijoiden ainejärjestön lehti

www.tko-aly.fi

Pääkirjoitus

Paljon onnea vaan...

Viivu Toikka

Niin nopeasti kulunut syksy on pian takana. Se tarkoittaa sitä, että kohta on joulujuhlavuosi - TKO-älyn juhlavuosi on lähellä loppuaan. Ehkä juuri sen vuoksi kaikkien on hetkeksi hyvä palata ajassa taaksepäin ja pohtia millä tavoin ainejärjestömme juhlisti 20-vuotissyntäreitään.

Kun Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen laitoksen ainejärjestö syntyi vuonna 1988, Mauno Koivisto aloitti toisen presidenttikautensa, Vihreästä Liitosta tuli rekisteröity puolue, maailmalla järjestettiin sekä kesä- että talviolympialaiset, Osama bin Ladenin Al-Qaida aloitti toimintansa ja Sveitsi voitti euroviisut.

TKO-äly on nyt sivuuttanut teini-iän ja on lähellä aikuistumista, onko-han senkin mielestä elämä mennyt ohi yhtä nopeasti kuin minusta? Se on joutunut juhlimaan synttäreitään USA:n kärsiessä talouskriisistä, Pekingin olympialaisten varjossa, Kokoomuksen murskatessa kunnallisvaaleissa kaksi muuta suurinta puoluetta tai joutunut kilpailemaan suosiostaan neljännen Idols-tuotantokauden sekä Suomen BigBrotherin kanssa.

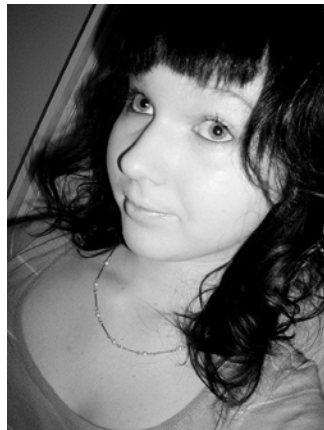
Kuten arvata saattaa lehti on täynnä asiaa juhluvuodesta. Ja, jotta et kyllästyisi, mukana ovat jälleen arvostelu, sarjakuva ja kolumni -vanhoilla tuuilla paikoillaan. Ja jos sinulla on on-

gelmia miniläppärisi kanssa siihenkin löytyy neuvoja lähempää kuin arvaakaan. Kannattaa siis lukea lehti kanteesta kanteen.

Vaikka tämä on vasta vuoden toinen numero, on tullut aika kiittää sen pientä ja pippurista vuoden 2008 toimitusta. Olette toimineet esimerkillisesti. Toivottavasti voisimme tavata jälleen ensi vuonna Readmen sivuilla!

Lehdellemme voi lähettää juttuideoita ja palautetta osoitteeseen lehti@tko-aly.fi.

Kiittäen ja kumartaen, *Viivu*

Puheenjohtajan nurkkaus

Sampsa Lappalainen

Kuten suurin osa varmaan on jo kuullut, TKO-äly täyttää tänä vuonna 20 vuotta. Kahteenkymmeneen vuoteen mahtuu paljon erilaisia tapahtumia ja olemme juhluvuoden kunniaksi laatineet historiikin, jossa menneiden vuosikymmenten tapahtumia kuvaillaan tarkemmin. Historiikki julkaisutilaisuuden jälkeen historiikin on voinut ostaa esimerkiksi Gurulasta.

Itselläni kokemusta järjestön tapahtumista on noin neljän vuoden ajalta ja niihin vuosiin liittyy elämäni parhaimmat muistot. Aloitin laitoksella vuonna 2004 ja olin akateemisesta maailmasta pihalla kuin lumiukko. Vuoden laitoksella haahuiltuani huomasin olevani tuutori ja kovaa vauhtia menossa kohti järjestön hallitusta. Näiden vuosien aikana on ehditty sitsata, saunoa ja yleisesti parantaa maailmaa.

Aktiivina toimimisesta käteen on jäänyt useita hyviä kavereita sekä lukematon määrä hyvän päivän tuttuja, joihin varmasti tulevaisuudessa vielä törmää usein. Hallituksessa aloittaessani en tiennyt mitään siitä mikä on rekisteröity yhdistys tai mitkä lait

sellaisia koskee, nyttemmin siitäkin osasta maailmaa ja lainsäädäntöä on jäänyt kohtalaisen hyvä kuva.

Järjestön toiminnassa tapahtumat yleensä edellyttävät vähintään jonkun hommaamaan tiloja, toisen kantamaan tarjoiluja ja kolmannen tiedottamaan asiasta. Kaikkiin näihin tehtäviin ja moniin muihin valitaan virkailijoita yhdistyksen syyskokouksessa joulukuussa. Kehotan siis kaikkia tahollaan harkitsemaan virkailijaksi ryhtymistä - hommia on lukuisia erilaisia.

Tarjolla olevat virat vaihtelevat vaadittavan ajallisen panostuksen määrältä ja toimenkuviltaan paljon. Voit kirjoittaa lehteen juttuja tai vastata saunojen järjestämisestä, voit olla mukana kehittämässä tukiopetustoimintaa tai sitten järjestää fuksiristeilyä. Jonkun pitää kirjoittaa pöytäkirjat hallituksen kokouksista ja toisen taas vastata käpistelijöiden juomatarjoilun riittävydestä...

Mikäli olet kiinnostunut kuulemaan jostain virasta lisää, voit ottaa esimerkiksi minuun yhteyttä.

Lisätietoa viroista löydät osoitteesta http://tko-aly.fi/?yhdistys_mukaan ja <http://tko-aly.fi/?toimenkuvat>

Tyttö historiikin tekstin takana

Laura Ojala

Iida Ylinen kirjoitti juhluvuoden kunniaksi julkaistavan historiikin ainejärjestöstämme TKO-älystä. Se julkaistiin muutama viikko sitten.

Oulunkyläläiseen asuntoon pääsee piiloon sateelta. Asukas jutustelee mukavia ja valmistaa tervetuliaisiksi jäisiä puolukkapommeja, joihin sujautetaan Etelä-Pohjanmaalta poimitut puolukat, tujaus vodkaa kämppiksen Venäjän tuliaisista sekä hyppyselinen sokeria. Puolukoitten kirpeys peittää täydellisesti alkoholin raa'an maun.

Iida Ylinen on valtiotieteiden kandidaatti vuosimallia 2006 ja hän opiske-

Iida Ylinen

Kuva: Aino Honkanen

lee tällä hetkellä viidettä vuotta viestintää Helsingin yliopistossa. Lisäksi hän aloitti tänä syksynä opinnot Metropolia-ammattikorkeakoulussa tv- ja radioilmallisuuden linjalla.

Yliopistolla Iida on lukenut sivuaineenaan muun muassa yhteiskuntahistoriaa. Yhteiskuntahistorian opiskelijoiden postituslistalta hän bongasi TKO-älyn ilmoituksen, jossa etsittiin kirjoittajaa historiikille. Hakemuksen lähetettyään Iida pian istui Marja Karin ja Mikko Pörin haastateltavana Uudella Yliopilastalolla.

Vaikka hänellä ei ollut aikaisempaa kokemusta aivan vastaavanlaisista kirjoitusprojekteista, erottui hän positiivisesti muiden hakijoiden joukosta. Työhakemuksen liitteenä olleista juttunäytteistä ilmeisesti välittyi rento tyyli, jollaista historiikkiinkin haluttiin.

Kermakakkumallilla voitton

Historiikin kirjoittaminen oli vaativa prosessi, vaikka kirjoittajan tehtävänä oli ainoastaan työstää valmiiksi kerätty materiaali kirjaksi.

Iida kiitteleeikin historiikkityöryhmää siitä, että he huolehtivat entisten aktiivien haastattelemisesta ja materiaalin litteroinnista, sillä siihen ei

osa-aikapestiläisen aika olisi riittänyt. Haastatteluista saatu materiaali toi parhaiten ilmi sen, miten opiskelijat ovat vuosien varrella kokeneet TKO-älyn ja sen järjestämät tapahtumat.

- Muina lähteinäni käytin TKO-älyn toimintasuunnitelmia ja -kertomuksia, vanhoja järjestölehtiä sekä erilaisia verkossa käytyjä keskusteluja, lida luettelee.

- Historiikin kirjoittamisessa on piirteitä akateemisesta kirjoittamisesta ja tutkimustyöstä, mutta toisaalta sai myös käyttää epämuodollisempaa tyyliä ja tehdä luovempia ratkaisuja, hän jatkaa.

Historiikin kaltaista projektia ei voi käydä läpi vesiputouksmallilla. Prosessi muistutti lidan mukaan eniten kermakakkumallia, jossa on muutama desilitra evoluutiomallia ja loput lisäävää - kirja koottiin iteratiivisesti kerros kerrokselta.

"Missäs se mun teksti on?"

Kirjoittamisessa alku on aina vaikein. Lida kertoo, että täytyy vain lähteä kirjoittamaan lonkalta, jotta on jotakin, mistä jatkaa.

Lopulta huomaa, että suht valmista tekstiä on jo runsaasti. Tekstin luonnosteluvaiheen jälkeen kaikki sujui jo helpommin: työ historiikin parissa muuttui paljon mukavammaksi, ja TKO-älyn tapahtumat, kuviot ja henkilöt alkoivat käydä tutummiksi.

- Hauskimpia historiikissa olivat haastateltujen kursailemattomat heitot ja kommentit, joihin kiteytyi vuosien tunnelma - lyhyistä poiminnoista kuvastui rento ja hyvä meininki.

Nämä poiminnot tekevät historiikista persoonallisen, lida sanoo.

Historiikin olisi voinut tehdä useilla tavoilla, ja siitä olisi tullut jossain määrin erilainen, jos haastateltavana olisi ollut aivan eri käpistelijät.

- Tällä kertaa tulkintansa saivat kertoa ainejärjestön hallituksessa aktiivisesti toimineet, ja sillä oli tietenkin vaikutusta lopputulokseen, lida hymyilee ja nostaa jalat pöydälle.

Historiikki on onnistunut silloin, kun mahdollisimman moni käpistelijä tunnistaa tapahtumien kirjosta itselleen tuttuja asioita ja tunnelmaa, vaikka kansien sisältä ei omaa nimeä löytyisikään.

Juhlavuoden kulisseissa

Viivu Toikka

TKO-älyn 20-vuotisjuhlalat olivat tavallisia kekkereitä huomattavasti isommat ja suunnitellummat. Tapahtumien takana oli useita yrittelijäitä ja ahkeria ihmisiä, joista kortensa kekoon kantoivat juhluvuosimestari Miikka Niemelä ja historiikkivastaava Marja Kari.

Juhlavuottalettiinsuunnittelemaan jo keväällä 2007. Pitkän pohdinnan jälkeen tapahtumien runko alkoi muodostua.

- Tarkoituksena oli, että jokainen juhluvuoden tapahtuma olisi tavallista suurempi, Miikka kertoo.

Pitkään ja hartaasti odotettu vuosi starttasi maaliskuussa, jolloin noin 90 henkeä skoolasi TKO-älyn kunniaksi

raitiovaunun kyydissä. Hyvän alun jälkeen koettiin vähän takapakkia, sillä spära-ajelua seurasi maaliskuun lopussa synttäribileet. Pääsiäinen sotki suunnitelmat ja Paremmat Bileet keräsi vain 80 henkeä Alinaan.

- Bändi ja paikalle saapuneet varmistivat tunnelman, ei siinä huumassa edes huomannut ihmisten vähyyttä.

Kevään viimeinen juhluvuoden tapahtuma oli matka Tampereen kautta Turkuun AATUun. Vuokrattu bussi ja oma kuljettaja takasivat omaleimaisen tunnelman.

- Reissu oli onnistunut. Vaikka taivaalta vihmoi vuoronperään lunta ja vettä, mukana olleita se ei haitannut. Tuo reissu pitää tehdä joskus uudestaan, Miikka lupaa.

Kesä oli tapahtumien kannalta rauhoitettua aikaa, mutta silloinkaan Miikka ja Marja eivät levänneet.

- Hankimme sponsoreita, järjestelimme vuosijuhlia sekä kokosimme historiikkia.

Vaikka rahaa saatiin yli odotusten – tästä suuri kiitos kuuluu Marjalle – sitä on kulunutkin. Historiikin kustannukset nousivat, kun kirjoittajan ja työryhmän nälkä kasvoi syödessä. Uunituore kirja sisältää melkein 140 sivua ja 50 kuvaa vuosien varrelta.

- Aluksi oli tarkoitus koota noin 50 sivuinen teksti omin voimin, mutta lopulta hankittiin lisää rahoittajia, kirjoittajia ja ammattitaitajia, Marja kertaa.

Historiikkia varten kerättiin materiaalia valtavasti. Vanhoja aktiivijäseniä etsittiin ja haastattelut aloitettiin jo vuoden alussa.

- Vaikeinta koko prosessissa oli haastattelunauhojen purkaminen tekstiksi, Marja sanoo.

Pitkänjatyöläänjuhluvuosiprojektin kruunasi juhla viikko, jolloin historiikki julkaistiin, järjestettiin synttärisisit sekä kahdet tanssiharjoitukset, jotta vuosijuhlissa askeleet parketilla osuisivat paremmin kohdalleen.

- Vuosijuhlan tavoiteltu 200 osallistujan määrä täyttyi, ja niin ainejärjestömmme sai arvoisensa syntymäpäivät, Miikka toteaa.

Kun lähes puolitoista vuotta kestänyt projekti on takana, ovat molemmat päävastuunkantajat tyytyväisiä.

- Olen väsynyt, mutta onnellinen, Marja kiteyttää.

Marja Kari ja Miikka Niemelä esittelevät historiikkia.

Laineilla keinui pieni risteilyalus vain...

Kumpulan perinteeksi muodostunut syysristeily suuntasi tällä kertaa lokakuun lopussa Tallinnaan.

Syyssade vihmoo päälle kylmiä pisaroita ja tuulensuojan löytää vain sisätiloista. Terminaalissa kaikuu iloinen puheensorina, kun noin 330 Kumpulan kampuksen opiskelijaa jonottaa lippuja tai laivaan pääsyä.

Tunnelmassa on jotakin kutkuttavaa. Kaikki alle 21-vuotiaat astelevat laivaan valvojan saattelemina. Hän vain toteaa lähtiäisiksi, että ei saa muistaa omaa eikä valvojan nimeä, jos jää kiinni yöllisistä viuhahduksista.

Laivaan nousun jälkeen alkaa normaali risteilyelämä. Hyttiin saapumisen jälkeen pohditaan tärkeintä eli missä taxfree sijaitsee ja kuinka mon-

ta minuuttia aukeamista pitää vielä odottaa.

Laivan moottorit käynnistyvät ja iloisen harmaa kamera alkaa näyttää pelkkää mustaa merta. Laiva keinuu ja heiluu – itse kunkin olo pahenee. Toisia juominen ja syöminen helpottaa, mutta jokunen kärsii merisairaudesta ja keinunnasta päässä. Niin ja kumpaakaan ei alkoholi ole aiheuttanut, kukapa uskoisi.

Keinunta lakkaa laivan ollessa satamassa. Sitten on hyvä aika alkaa suunnittelemaan iltaa. Kukapa uskoisi, että se tulisi olemaan täynnä draamaa. Tai siis, jos draamaksi voidaan laskea kadonnut kännykkä, muutama onneton sammuminen, itkukohtauksia, romantiikkaa niin miesten ja naisten välillä kuin miesten ja miesten välillä tai satunnaisia hyviä ja huonoja tansisuorituksia neonvaloissa.

Aamu valkenee herätyskellon soittoon liian aikaisin. Osa alkaa nousta jo sievään nousuun, mutta toisten olo ei parane edes makaamalla. Missään ei ole ketään, baari on tyhjä ja hyttien ovet ovat kiinni. Onko kukaan nähnyt elämää?

Joku on baarissa ja toinen saunassa, kolmas juo hytissä ja neljäs haahuilee pitkin laivaa.

- Kaikin puolin mukava reissu
- Hyvä tapa tavata muita ihmisiä
- Ainut keino tutustua toisten ainejärjestöjen ihmisiin
- Kivaa oli, vaikka ihmiset olivat kaiteissa

Sitsihumu on laskeutumassa ja opiskelu tiivistymässä. Vanhan viinan haju peittyy opiskelun tuottaman hien avulla. Vielä pitäisi rutistaa itsestään viimeiset mehut irti ennen mukavan mittaista, mutta hyvin ansaittua lomaa. En kuitenkaan tarkoita, että pitäisi pistää gurula haisemaan samalla lailla kuin navetta perjantaisin.

Toisaalta on myös ihmisiä, jotka pitävät tuosta hien sulohajusta, joka kantautuu pitkin Exactumin käytäviä noina perjantain tunteina. Kyllä kai tuo käy myös jonkinlaisena rekrynä, jos naisilla on ainakin kerran viikossa tarjolla yläosattomia miehiä pomppimassa nuolten tahtiin. Nuo jalkojen suloliikkeet ovat kyllä katsomisen arvoisia. Itse voin vain olla kateellinen, sillä leikattu jalkani ei vielä pysty sellaiseen menoon.

Sami Saada

K
o
l
u
m
n
i

Tanssipelien lisäksi osa laitoksen ihmisistä harrastaa myös lavatansseja. Olemme se Wanhan tanssikellarin maanantai-iltojen nuorisosa, jonka vanhemmat tanssijat ovat innoissaan ottaneet keskuuteensa. Onneksi fukseistakin muutama rohkea tuli mukaan tansseihin. Mukava nähdä nuoria miehiä viemässä viemässä naisia foksin, valssin sekä tangon tahtiin.

Lopuksi eräs tarina gurulasta: Oli syksyinen perjantai-ilta, kun mies saapui gurulaan irkkaamaan. Päivän koodaustyö painoi mieltä ja hän haki lohtua ystäviltaan irkissä. Muutaman piristävän linkin jälkeen mies sai suuren piristysruiskeen. Hänen naisensa saapui gurulaan. Ruokavälitys palveli tätä nuorta paria ja soi heille makoisaa illan. Kaapelit tarjosivat mainiot edellytykset sitomisleikkeihin, kunnes: “#&!&%! Nyt loppui tommoinen!” nainen huudahti ja jahtasi miestä vessaan. Aika kului ja paria ei näkynyt.

Hetken päästä ovi avautui ja pari tuli pieni hymy naamallaan ulos vessasta. *Läimäys pepulle* ja juoksu gurulaan alkaa, mies tiukasti kiinni naisensa takapuolella. Näin heidän iltansa jatkui “tiivistemehua” juodessa ja iloisesti naureskellen. Oi näitä gurulan perjantaita <3

M niin kuin miniläppäri – lyhyt oppimäärä

Samuli Kaipainen

Saitko laitokselta syksyllä sen pienen valkoisen laatikon, jota miniläppäriksi kutsutaan? Osaatko jo käyttää sitä niin kuin pitäisi? Tässä sinulle pari hyödyllistä vinkkiä koneesi käytöstä.

1. Tiedostojen siirto Eee Peeceen ja TKTL:n kotihakemiston välillä

TKTL-kotihakemistoon saa tekstipohjaisen yhteyden välttämättömillä perustyökaluilla: Unixeille (myös OS X) ssh, Windowsille Putty. Samoin voi siirrellä tiedostoja: Unixeille tekstipohjainen scp, Windowsille graafinen WinSCP, OS X:lle graafinen Cyberduck.

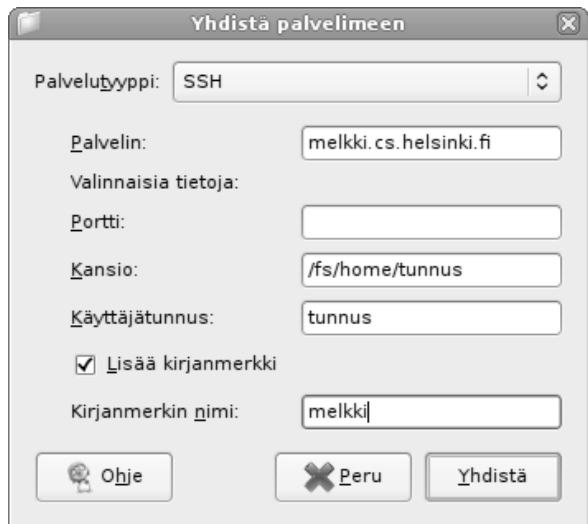
Jatkuvaa tiedostojen siirtoa varten on kuitenkin hurjan kätevää luoda verkkolevy, jolloin TKTL-kotihakemisto on kuin USB-tikku. Tämänkin voi tehdä tekstipohjaisesti asentamalla sshfs:n, mutta Eee:n Nautilus-tiedostotselelain osaa saman myös graafisesti:

Apuohjelmat → Tiedostotselelain → Yhdistä palvelimeen...

Aukeava ikkuna täyttää seuraavasti (korvaa tunnus omalla tkctl-käyttä-

jätunnuksellasi) [kirjanmerkin “melkki” perässä oleva pystyviiva on näppäimistön kursori]:

Kansio-polku vie sinut kotihakemistoon (mikä jostain syystä ei ole tuksena tapahdu), ja erityisen hyödyllinen on kirjanmerkin lisäys, jolloin kotihakemistosi tallennetaan Tiedostotselelainen sivupalkkiin uusiokäyttöä varten.

Aukeavaan salasana-ikkunaan voi paranoidisuudestaan riippuen vaihtaa jommankumman vähemmän unohtavista vaihtoehdoista, ellei halua joka välissä syöttää salasanaansa uudestaan (mitä voi tuki aluksi vähän fiilistellä).

2. Missä mun työpöytä?

Oletko ihmetellyt, missä työpöytäsi on? Ja mikä on tuo infernaalinen koko ruudun täyttävä ubuntu-ikkuna, joka aukeaa aina käynnistyksen ohessa, jota ei pysty sulkemaan, siirtämään tai pienentämään? Ja joka vilkkuu inhoittavasti, jos sen päällä siirtää toista ikkunaa ja joka sisältää samat pikakuvakkeet kuin vasemman yläkulman tassu-valikko?

Se on UME-LAUNCHER, Ubuntu Netbook Remixin vaahtokarkkitehostettu pikakuvakelaari. Sen takana on työpöytäsi, jota et normaalisti näe.

Mutta: näppäinyhdistelmä ctrl-alt-tabulator, tai sen lakatessa toimimasta ctrl-alt-esc, vie sinut (väliaikaisesti) työpöydällesi. Takaisin ume-launcheriin pääset vastaavasti. Samalla voit kokeilla kahden virtuaalityöpöydän välillä vaihtavat ctrl-alt-vasen sekä ctrl-alt-oikea.

Jos haluat ume-launcherista kokonaan eroon, on sitä varten piilossa rastilaatikko epätodennäköisessä paikassa: Järjestelmä → Asetukset → Istunnot → Käynnistyvät ohjelmat → UME-työpöytäkäynnistys. Epärastitettuaasi käytössä-laatikon infernaalinen UME ei enää uudelleenkirjautumisen jälkeen aukea, jee!

Lisää vinkkejä TKTL:n miniläppärikkienikalta:

<https://courses.cs.helsinki.fi/course/view.php?id=8>, jonne myös sinun vinkkisi ovat tervetulleita.

Luentosalit arvostelussa

Kukkis Välinen

1 Siltavuorenpenger 20A, 107A

Tässä luentosalissa voi käydä kuuntelemaan esimerkiksi johdatuskursseja filosofiaan, filosofian historiaan, logiikkaan sekä kieli- ja mielenfilosofiaan. Istumapaikkoja salissa on 150 ja sisäänkäynti on luentosalin etuosan sivuista. Älä siis myöhästy. Luentosali on jyrkästi porrastettu ja korkea, mikä takaa hyvät näkymät eteen. Akustiset ominaisuudet ovat hyvät, luennoitsijalle ei ole tarjolla mikkiä. Salissa on videotykillä iso valkokangas sekä perinteinen liitutaulu ja karttakeppi on viisimetrinen. Salissa ei ole opiskelijoiden nähtävillä olevaa kelloa. Sali on vaalein sävyin maalattu ja klassisen kaunis.

Istumatilat ovat ahtaat. Kirjoitusvälineille, jaloille tai läppäreille ei ole juuri tilaa. Rivistä ei mahdu poistumaan ilman, että muut istujat siirtyvät. Luennoilta karkaaminen on siis suunniteltava etukäteen. Salin ympäröivät isot ikkunat aukeavat Hakaniemeen päin tarjoten takanaistuville kauniit maisemat. Salissa on pimennysverhot. Testaushetkellä sali oli tyhjiälläinkin kuuma, joten kesäluentoja emme suosittele.

Salin ihanneopiskelija on pienikokoinen filosofi, jota ei häiritse luennoijan pälvikalju.

2 Kumpula, Exactum A111

Sali A111 on varmastikin lukijoillemme tuttu. Luennoitavia kursseja ovat esimerkiksi Johdatus tietojenkäsittelytieteeseen sekä Ohjelmoinnin jatkokurssi. Kiinteitä istumapaikkoja on 280 ja lisäksi useita kymmeniä mahtuu portaille. Sisäänkäynti on opiskelijaystävällisesti salin takaosassa. Luentosali on loivasti porrastettu. Kello on sivuseinustalla ja näkyy opiskelijalle huonosti.

Takimmaisesta rivistä luennoijaa alkaa olla jo vaikea erottaa. Kaksi videotykkiä ja isoa valkokangasta sekä korkea liitutaulu kuitenkin tarjoavat riittävän näköelämyksen takanaistuvallekin opiskelijalle. Luennoijalle on lisäksi tarjolla mikki sekä laserpointteri. Täyden rivin keskeltä poistuminen on täälläkin hankalaa. Tenttitilaisuuksissa kannattaa paikkansa valita siis järkevästi.

Istumatilat ovat miellyttävät. Istumet ovat pehmenneet ja niiden välissä käsinoja. Tuuletus toimii pääosin hyvin. Valaistus on usein hämärätkö ja sopiva läppärin käytölle. Pöydät ovat

tilavat. Istuminen salissa on niin miellyttävää, että nukkuviakin opiskelijoita on sieltä tavattu. Salissa pidetään monenlaisia luennointitilaisuuksia ja jos pitää silmänsä auki, saattaa päästä näkemään nimekkäitäkin luennoijia.

Ulkonäöltään sali on kylmän moderni. Sisustuksessa on kontrastisesti tummaa kivenharmaata lattiaa sekä vaaleaa puuta kalusteissa ja seinissä. Salin takaosassa ulkoseinustalla on muutamia ikkunoita, mutta ne eivät juurikaan lämmitä salin yleisilmettä.

Salin ihanneopiskelija on puhdas-hiuksinen powerpoint-kyllästetty tietojenkäsittelijä tai liitua tanssittavista luennoijista pitävä matemaatikko.

Nousussa

- + Tanssimatot
- + Kerhot ja järjestöt
- + Pikkujoulut
- + #Homobileet
- + Fuksien autoilu

Laskussa

- Juhlavuosi
- Vuosijuhla
- Fuksit
- Vuoden 2008 hallitus
- Opiskelumotivaatio

In the year 2000 + 8+20 vuotta

Eli vuonna 2028,
jossain päin Kumpulaa

Jäät, tet. ty. a
vuonna 2008

Taasko tuo
syväjäädäytys
pragaa...

TKO-ily 20v...

Voi elämä, nyt se heräs...

Mitäköhän se
horisee? Kuulostaa
kyllä etäisesti tutulta.

Hmm, ei mitään tietoa.
Lienee paras heivata
se pihalle, ennenkuin tulee
sanomista.

Äiäkä tule takaisin!!

...ainakaan ennen kasia
kun saadaan virrat taas
päälle.

Hetkinen, mitä tossa
julisteessa lukee...

Aaawh, hitti!
On täytynyt olla hyvät
vuosijuhlat. Tuntuu kuin
krapula olisi kestänyt 20 vuotta.

Miellipoolet! Mitä menitte tekemään!!

No, no, ei se huutamalla
parane. Ota kulaus soilent
lambdää, se helpottaa.

Loppuun vielä sananen muilta järjestöiltä:

Takaisin nykyhetkessä

Ei kaksyt oo ikä eikä mikään. 40 vuotta on, ja miks ei meit juhliita?
Käi te kutsutte meiat? Me voidaan järjestää omat vuosijuhlat johon
kutsutaan teiat. Jos kutsutte meiat.

Katkerä näkökulma,
ota lisää viinaa.